

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobkyně: J. H.
bytem P.

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 2. 2014 č.j. 605 805 1219/315-LO, o návrhu na vyslovení neúčinnosti doručení předvolání k jednání

takto:

Návrh žalobkyně na vyslovení neúčinnosti doručení předvolání žalobkyně k jednání nařízenému na den 19. 12. 2018 v 15:00 hodin u Městského soudu v Praze ve věci žaloby vedené pod sp. zn. 2 Ad 18/2014 se zamítá.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou doručenou Městskému soudu v Praze dne 22. 4. 2014 domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované, jímž byly zamítnuty její námitky a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 1. 11. 2013 č.j. 605 805 1219, jímž byla zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod, neboť žalobkyni měla poklesnout pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 25 %.
2. Jednání před zdejším soudem ve věci bylo nařízeno na den 26. 11. 2014; žalobkyně se z něho ze zdravotních důvodů omluvila a jednání bylo odročeno na den 14. 1. 2015. Tohoto jednání se žalobkyně zúčastnila, na její žádost však bylo jednání odročeno za účelem vypracování doplňujícího posudku o jejím zdravotním stavu. Po zpracování posudku zdejší soud opakovaně nařizoval jednání, z nichž se žalobkyně vždy omluvila ze zdravotních důvodů (šlo o jednání nařízená na dny 24. 2. 2016, 4. 5. 2016, 22. 6. 2016, 10. 8. 2016, 25. 1. 2017, 15. 2. 2018, 9. 4. 2018 a 12. 7. 2018), pročež jednání byla odročována.
3. Městský soud v Praze znovu nařídil jednání ve věci, a to na den 19. 12. 2018 v 15:00 hodin. Jak vyplývá z poštovní doručenky, zásilka s tímto předvoláním byla na adrese žalobkyně uložena a připravena k vyzvednutí dne 21. 11. 2018. Jelikož žalobkyně si v zákonné desetidenní lhůtě zásilku nevyzvedla, byla zásilka žalobkyni doručena fikcí dle § 49 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále též „o. s. ř.“), ve spojení s § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“), a to dne 3. 12. 2018; dne 4. 12. 2018 byla zásilka vložena do domovní schránky žalobkyně.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

4. Dne 19. 12. 2018 se před Městským soudem v Praze uskutečnilo jednání ve věci. Žalobkyně se tohoto jednání bez omluvy nezúčastnila; po skončení tohoto jednání dne 19. 12. 2018 soud ve věci vyhlásil rozsudek.
5. Dne 31. 12. 2018 byl soudu doručen návrh žalobkyně ze dne 28. 12. 2018 na vyslovení neúčinnosti doručení předvolání k jednání. Žalobkyně uvedla, že dne 3. 12. 2018 jí bylo fikcí na adresu jejího trvalého pobytu doručeno předvolání k jednání; protože se žalobkyně z důvodu hospitalizace v nemocnici v bydlišti nezdržovala, bylo předvolání doručeno neúčinně. Žalobkyně kromě vyslovení neúčinnosti doručení předvolání k jednání navrhla, aby jí bylo předvolání řádně doručeno a stanoven nový termín jednání, neboť se ani jednání v uvedeném termínu z důvodu pooperačního stavu a léčení nemohla účastnit, což dokládá kopii rozhodnutí o pracovní neschopnosti, a omlouvá svou neúčast na jednání a žádá o odročení jednání na jiný termín.
6. Ke svému návrhu žalobkyně doložila kopii rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti vydaného nemocnicí N. B. dne 20. 11. 2018. Z tohoto rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti vyplývá, že žalobkyně nastoupila do lůžkové péče dne 20. 11. 2018 a že lůžková péče byla ukončena dne 3. 12. 2018.
7. Podle § 42 odst. 5 s. ř. s. *nestanoví-li tento zákon jinak, užijí se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení.*
8. Podle § 64 s. ř. s. *nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro řízení ve správním soudnictví přiměřeně ustanovení první a třetí části občanského soudního řádu.*
9. Podle § 49 odst. 4 o. s. ř. *nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Doručující orgán po marném uplynutí této lhůty vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, ledaže soud i bez návrhu vyloučí vhození písemnosti do schránky. Není-li takové schránky, písemnost se vrátí odesílajícímu soudu a vyvěsí se o tom sdělení na úřední desce soudu.*
10. V § 50d o. s. ř. je stanoveno:
„(1) Na návrh účastníka rozhodne odesílající soud, že doručení je neúčinné, pokud se účastník nebo jeho zástupce nemohl z omluvitelného důvodu s písemností seznámit. Návrh je třeba podat do 15 dnů ode dne, kdy se s doručovanou písemností seznámil nebo mohl seznámit. V návrhu musí být vedle obecných náležitostí (§ 42 odst. 4) uveden den, kdy se účastník s doručovanou písemností seznámil nebo mohl seznámit, a označení důkazů, jimiž má být včasnost a důvodnost návrhu prokázána.
(2) Omluvitelným důvodem podle odstavce 1 nemůže být skutečnost, že se fyzická osoba na adrese pro doručování trvale nezdržuje, skutečnost, že v případě podnikající fyzické osoby a právnické osoby se na adrese pro doručování nikdo nezdržuje.
(3) Rozhodl-li soud o tom, že doručení písemnosti je neúčinné, považuje se písemnost za doručenou dnem právní moci rozhodnutí o neúčinnosti.“
11. Institut neúčinnosti doručení slouží k odstranění účinků fikce doručení. Jedná se tedy o případy jinak správně provedeného doručení. Ze shora odkazovaných zákonných ustanovení plyne, že návrh na vyslovení neúčinnosti doručení lze podat i v soudním řízení správním. To ostatně vyplývá i z judikatury, srov. např. usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 15. 10. 2012 č.j. 51 A 13/2012-21.

12. Hospitalizace adresáta nepochybně představuje omluvitelný důvod ve smyslu § 50d odst. 1 o. s. ř. V nyní posuzované věci však soud dospěl k závěru, že hospitalizace, jež dle žalobkyní přiložené kopie rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti skončila dne 3. 12. 2018, jí nezabránila seznámit se s doručovanou písemností, tj. předvoláním k jednání. Doručovaná písemnost totiž byla žalobkyni fikcí doručena dne 3. 12. 2018, tj. v den, kdy žalobkyně byla propuštěna z hospitalizace. Hned v den následující, tj. 4. 12. 2018, žalobkyni byla tato písemnost vhozena do její domovní schránky; tuto skutečnost přitom nezpochybnila ani sama žalobkyně ve svém návrhu na vyslovení neúčinnosti doručení předvolání k jednání. Z těchto důvodů soud uzavřel, že žalobkyně se s předvoláním k jednání seznámila, resp. mohla seznámit, nejpozději dne 4. 12. 2018, kdy jí tato zásilka byla vhozena do její domovní schránky (tj. den poté, co byla ukončena její hospitalizace).
13. Soud podotýká, že žalobkyně ve svém návrhu v rozporu s § 50d odst. 1 o. s. ř. nespecifikovala den, kdy se s doručovanou písemností seznámila nebo mohla seznámit. Vzhledem ke skutečnosti, že žalobkyně v návrhu neuvedla, že by se jednání nezúčastnila z důvodu včasného neseznámení s předvoláním k jednání (naopak uvedla, že se jednání v uvedeném termínu nemohla účastnit „z důvodu pooperačního stavu a léčení“), je však zřejmé, že i přes tuto vadu je její návrh zjevně nedůvodný. Žalobkyně se totiž vzhledem k výše uvedenému s písemností evidentně seznámila ještě před termínem jednání konaného před zdejším soudem dne 19. 12. 2018. Navíc žalobkyně ve svém návrhu neuvedla žádný omluvitelný důvod, který by jí bránil seznámit se s předmětnou písemností po datu 3. 12. 2018, kdy byla ukončena její hospitalizace (žalobkyně neuvedla žádný důvod, proč by se s doručovanou písemností nemohla seznámit hned dne 4. 12. 2018, kdy jí byla písemnost vhozena do schránky; i kdyby se žalobkyně seznámila s doručovanou písemností až dne 4. 12. 2018, měla dostatečný časový prostor pro přípravu k jednání, neboť lhůta dle § 49 odst. 1 s. ř. s. byla zachována). Žalobkyně dále nezaslala soudu žádnou omluvu ještě před jednáním, ačkoliv se s písemností v dostatečném časovém předstihu před tímto jednáním mohla seznámit, namísto toho podala návrh na vyslovení neúčinnosti doručení až poté, co se uskutečnilo jednání ve věci.
14. Návrh na vyslovení neúčinnosti doručení předvolání k jednání nemůže být úspěšný v situaci, kdy žádný omluvitelný důvod adresátovi písemnosti nebránil se s doručovanou písemností seznámit v dostatečném časovém předstihu před nařízeným jednáním (žalobkyně se s předvoláním k jednání mohla seznámit dne 4. 12. 2018, tedy na přípravu k jednání, popř. další omluvu, měla dobu 14 dnů), byť by k tomuto (faktickému) seznámení s doručovanou písemností (popř. k objektivní možnosti se s písemností seznámit) došlo až po datu, kdy byla písemnost doručena fikcí (v nyní posuzované věci dne 3. 12. 2018).
15. Ze všech shora uvedených důvodů soud uzavřel, že návrh žalobkyně je zjevně nedůvodný a obstrukční ve snaze vyhnout se projednání a rozhodnutí ve věci.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 14. ledna 2019

JUDr. Marcela Rousková v.r.
samosoudkyně